



PROIECTUL ȘTIINȚIFIC

Bradley Salmond III
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

Bradley a mai pus un alt pahar de nisip în găleata lui. Avea nevoie de mult nisip!

Târgul de știință al școlii lui avea să fie în curând. Bradley făcea o machetă care arăta cum funcționează un tsunami. El a aflat că un tsunami este un val mare de apă provocat de un cutremur în ocean. El își dorea ca proiectul lui să fie perfect. Și poate că avea să câștige un premiu!

Când găleata lui a fost plină, Bradley a strâns niște bețe. Apoi, a găsit, în pivniță, un recipient de plastic și câteva căsuțe de jucărie.

Bradley a turnat nisipul în recipient pentru a face țărnul. A așezat cu grijă casele și pomii. Apoi, a venit partea interesantă – apa! După ce a turnat-o în recipient, a putut să împingă o bucată de carton prin apă pentru a crea valul.

Dar, apoi, a făcut o mare greșeală. A turnat prea multă apă! Casele s-au inundat – iar el încă nici nu făcuse valul. Nisipul ud a făcut o mizerie lipicioasă și noroioasă.

Bradley s-a dus la mama lui în bucătărie. „Ce să fac acum? Am pus prea multă apă.”

„Este în regulă. Poți s-o iei de la capăt”, a spus mama. „Haide să facem acest lucru împreună și să măsurăm puțin câte puțin.”

„Bine.” Bradley și-a lăsat privirea în jos și s-a dus afară să ia mai mult nisip.

De data aceasta, ei au măsurat cu atenție cantitatea potrivită de apă și au turnat-o înăuntru. Bradley a mutat cartonul și a văzut cum valurile se izbesc de nisip. A funcționat!

Mai departe, Bradley și mama lui au lucrat la afișul lui. El a început să scrie câteva informații amuzante despre tsunamiuri. Dar cuvintele nu încăpeau pe pagină.

„Nu vreau să scriu totul din nou!”, a spus Bradley. Începuse să îl doară capul.

„Nu trebuie să rescriem totul”, a spus mama. „Putem doar să reformulăm, astfel încât să încapă pe pagină.”

Bradley a suspinat. Afișul său nu arăta deloc așa cum își dorea. „Nu vreau să fac asta! Ar arăta rău dacă aceste cuvinte nu încap perfect.”

„Să înveți poate fi greu.” Mama l-a îmbrățișat. „Uneori, facem greșeli. Dar lucrul important este să nu renunțăm. Tatăl Ceresc dorește ca noi să continuăm să încercăm. Deci, hai să luăm o pauză și să terminăm dimineață.”



„Tatăl Ceresc dorește ca noi să continuăm să încercăm.”

În dimineața următoare, ei au terminat afișul. Nu a fost perfect, dar Bradley a avut sentimente mai bune în legătură cu el.

În cele din urmă, a venit ziua târgului de științe. Mama l-a lăsat pe Bradley la școală. „Amintește-ți”, a spus ea, „ai muncit din greu la proiectul tău și ai învățat mult. Și asta este ceea ce contează.”

Bradley și-a dus proiectul în sala mare de sport. Era plină de proiecte și afișe. Toți elevii din clasa a patra stăteau jos și așteptau să le vină rândul să-și prezinte proiectul.

Curând a venit rândul lui Bradley. Inima îi bătea cu putere în timp ce mergea în față. Ce s-ar întâmpla dacă totul ar merge rău?

Bradley a împins cartonul prin apă și a arătat juriului cum se izbeau valurile de țărni.

„Ce provoacă aceste valuri mari în ocean?”, a întrebat unul dintre jurați.

„Valurile mari sunt cauzate de...” Bradley nu își putea aminti. „Nu îmi pot aminti. Dar vă pot spune câteva lucruri amuzante despre tsunami.” Le-a citit informațiile de pe afișul lui.

După școală, Bradley s-a urcat în mașină cu proiectul lui.

„Cum a mers?”, a întrebat mama.
„Nu exact așa cum mi-am dorit.” Bradley a zâmbit. „Dar am făcut tot ce am putut și am continuat să încerc.” ●



„Destinul nostru nu este determinat de numărul poticnirilor, ci de numărul momentelor în care ne ridicăm, ne scuturăm de praf și mergem mai departe.”

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli,
„O puteți face acum!”, *Liahona*, nov. 2013, p. 55.